

relser. Det kan bruges i mange sammenhænge. Det kunne teoretisk set også bruges i forbindelse med den undersøgelse, vi venter en af de kommende dage, medmindre den er egnet til en umiddelbar parlamentarisk behandling.

De politiske forhandlinger gennem det seneste år har desværre vist, at der er meget forskellige synspunkter, hvilket de tidligere indlæg jo også viser. Vi har den opfattelse, at lovgivningen om fremtidige undersøgelseskommissioner bør hvile på et solidt flertal, som kan holde uanset regeringssamarbejde, uanset folketingsvalg og skift i Folketingets sammensætning. Det nytter ikke, at vi i forbindelse med fremtidige undersøgelser først skal igennem en stor politisk debat, hvor lovgrundlaget drages i tvivl.

Vi har en interesse i et bredt flertal, og det er også det, vi vil stille imod i de forhandlinger, der følger efter denne første behandling.

Margrete Auken (SF):

Ingen kan i hvert fald ved denne her lejlighed beskyldes os for at gå for hurtigt til værks, og jeg synes, det er trygt at høre, at i hvert fald den konservative ordfører siger, at han gerne vil være færdig i denne her samling. Jeg tror, at han var den første af ordførerne, der fik sagt det. Vi vil også gerne være færdige. Jeg synes, at det ville være rart, hvis vi fik denne lov på plads til sidst.

Derimod er jeg altså lidt usikker på, om vi skal have det sådan, at vi skal være næsten enige, for hvis man nu bare har hørt de ordførere, der har været indtil nu, så er det eneste, som vi vistnok kan blive enige om, at vi har været grundige, og på de kritiske punkter er der tydeligvis meget stor uenighed.

Jeg synes, det ville være fint, hvis vi kunne blive enige. Det er så en appel til Det Konservative Folkeparti om at give sig på nogle af disse punkter, for ellers kan vi jo ikke blive det, og så må det ende med, at vi bliver nødt til at stemme os igennem det. Men lad os nu stadig væk bevare håbet og holde samtalen i gang. Jeg synes også, vi har haft en god debat indtil nu.

Der er et par ting, som jeg synes, vi skal have sagt om de ting, der er kritiske for os. Vi er i SF selvfølgelig meget glade for, at støtten til åbenhed, selvfølgelig med mulighed for at lukke, er blevet så forholdsvis bred, som den er.

Det har været pinligt, synes jeg, at netop samfundets øverste, hvad enten det er politikere eller topembedsmænd, pludselig var dem, der dårligst kunne tåle, at man fulgte med i,

hvad der foregik. Det er en holdning, der i det store og hele har ændret sig hos alle, bortset fra den konservative ordfører, og man siger nu, at disse mennesker selvfølgelig godt kan klare at være med i det her.

Jeg tror, det var Gorm Toftegaard Nielsen, der under vores høring sagde, at hvis man vælger at stå oppe på toppen, må man altså også finde sig i, at man bliver mere synlig. Det er i og for sig rimeligt nok. Det er underligt, at man så skal have sit skilderhus med derop, så man kan kravle ind i det, eller sit sneglehus, eller hvad det nu bliver for et, man vil ind i.

Det andet ud over det med åbenheden er spørgsmålet om, hvorvidt det er dommere, der som hovedregel skal lede disse undersøgelser. Det mener vi altså, at det bør være, og argumentet fra dommernes side er underligt. Man bliver altså af og til lidt betænkelig ved vores dommerstand, når man opdager, at hver gang det kommer til stykket, og vi skal se, om de er dygtige nok, siger de for det første, når det gælder deres penge, at så er de pludselig ikke noget særligt, og for det andet, når noget bliver svært, at så bliver det for svært til, at vi kan have en dommer til det. Altså hvis det bliver så politisk, som det kan blive her, er det for svært, og så kan dommerens uafhængighed ikke tåle mosten.

Jeg har mere tillid til vores dommere, end de åbenbart selv har. Jeg tror godt, at de er dygtige nok til at kunne bevare deres uafhængighed, og så vil det være gavnligt og glædeligt for os alle sammen, at de også kan bruge deres kompetence og træning til at vurdere, hvad det er, vi kommer med. Apropos argumentet med, om det får domstolslignende karakter, mener jeg, at det er at undervurdere os alle sammen, det er at undervurdere Folketinget, og det er at undervurdere befolkningen, hvis man ikke kan kende forskel på en dom og så en redegørelse fra et udvalg.

Så kommer jeg til det meget interessante oplæg fra Socialdemokratiet, som jeg kan huske, at vi tænkte over, da vi havde møder med Nordskov Nielsen-udvalget. Da var noget af det, der blev drøftet løbende, om de skulle komme med deres konklusioner, og siden hen har jeg ligesom for at have begrænsning i slagmarkerne sagt: O.k., så lader vi den dér ligge. Men nu, hvor det er bragt frem af den socialdemokratiske ordfører, synes jeg altså, det faktisk er meget interessant at overveje, hvorfor vi dog ikke må få deres konklusioner på det.